

Nr 7.

Av herr **Gabrielsson**, om sänkning av räntan å vissa av staten utlämnade egnahemslån.

Vid 1922 års riksdag väcktes i andra kammaren motion om sänkning av räntan å statens egendomslån till 4 procent. Vid frågans behandling i jordbruksutskottet reserverade sig undertecknad till förmån för den sålunda föreslagna räntesänkningen, och vid frågans behandling i kamrarna uttalade många sina sympatier för bifall till motionen.

Frågan föll emellertid vid denna riksdag, men icke förty anser jag mig hava fullt fog för att detta år framföra en liknande motion, under förhoppning att nu få förslaget antaget av riksdagen. Jag anser mig kunna göra detta med så mycket större fog som räntekonjunkturen sedan fjolåret visat en jämnt fallande tendens, och mycket talar för att man inom avsevärd tid framåt bör kunna räkna med låga eller åtminstone måttliga räntor.

Sedan fjolåret har även tillkommit, att kolonisationskommittén i sitt den 31 maj 1922 avgivna betänkande i sin avdelning rörande kraftigare befrämjande av egnahemsbildning å enskild jord i Norrland och Dalarna föreslagit bland annat, att räntan på egnahemslånen må avsevärt sänkas och att den måtte bestämmas till så låg procent, som statsmakterna i kolonisationsbefrämjande syfte kunna finna skäligt.

Enligt i pressen synligt meddelande kan från regeringen förväntas förslag om sänkning av räntan för lån ur bostadslånefonden till 4 procent, och under sådana förhållanden synes det, att det borde vara sannolikt att förslag kan förväntas från Kungl. Maj:ts sida även om egnahemslåneräntans sänkande till samma räntesats.

Då ännu ingenting med visshet är känt därom, har jag emellertid icke velat låta motionstiden gå förbi utan att vidtaga den åtgärd, som står

mig tills buds att bringa frågan inför riksdagens prövning. Såsom ytterligare skäl för att egnahemslåneräntan nu bör sänkas, då konjunkturerna därtill givit anledning, vill jag anföra ett par omständigheter, som enligt min mening böra tillmätas avsevärd betydelse.

För det första är den nuvarande räntan 4 $\frac{3}{4}$ procent särskilt tyngande för de låntagare, som under de år som gått efter räntehöjningen erhållit sina lån, enär deras bildade egnahem och jordbruk blivit relativt dyra till följd av dyrtiden. Ej minst deras ekonomiska belägenhet talar därför, att räntesänkning bör komma till stånd, och det är härav även tydligt, att sänkningen bör avse även de lån, som lämnats åren 1920—1922. För det andra att för lån från fonder, som tillkommit för att befrämja jordbruket, betalas räntor med högst 4 procent, och i vissa fall lägre, ned till 3 procent. Jag vill då bland annat erinra om allmänna nyodlingsfonden, å vilken ränta utgår med 4 procent, norrländska nyodlingsfonden 3 procent m. fl. Med de viktiga syften, som egnahemslånen hava att tjäna, torde det ur olika synpunkter vara fullt motiverat att nu företaga en sänkning av deras ränta till 4 procent, och får jag under hänvisning till det anförda vördsamt hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att räntan å de av staten år 1920 och senare utlämnade egnahemslånen må från och med innevarande års början beräknas efter fyra (4) procent per år.

Stockholm den 15 januari 1923.

Nils Gabrielsson.